

238

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, κατὰ τοῦ στολισμοῦ τῶν γυναικῶν, ἐν 70, Α', σ. 67–69 καὶ ἐν 368, σ. 534–536.
(ἐπιτρέπεται νὰ φέρουν μόνον ἐν ζεῦγος σκουλαρίκια, μίαν τραχηλίαν καὶ ἐν δακτυλίδιον, πλὴν τῶν νεονύμφων ἐπὶ 40 ἡμέρας).

239

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων, ἐν 70, Α', σ. 83–87.

»Ιερώτατε μητροπολῖτα Χριστιανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Ἀρχαδίας . . . γράφεις οὖν πρῶτον, ὅτι διὰ σφοδρῶν ἐπιτιμίων καὶ πατριαρχικοῦ γράμματος, ἀπέκοψας τὴν δρμῆν τῶν ἀρπαζόντων κορίτζια καὶ φθειρόντων, τὸ δποῖον ηὔρες δποῦ ἐγίνετο . . . καὶ τὸ ἀνέτρεψες . . . ἔφθασε δὲ τώρα νὰ γένη πάλιν ἕτα τοιοῦτον καὶ τὸ ἐπιτιμήσετε, ὅμως, συναινοῦντες οἱ γονεῖς, ἥδη ζητοῦσι νὰ τοὺς στεφανώσετε, καὶ ἐρωτᾶς ἄν συμφέρῃ νὰ παραβλέψετε τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐπιτίμια . . . καὶ νὰ καμάτε εἰς αὐτοὺς θεραπείας, ἥ νὰ φυλάξετε τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ παραβλέψετε αὐτῶν τὴν θεραπείαν . . . Ἐκοίθη προτιμότερον νὰ φυλαχθῇ ἥ ἐκκλησιαστική ἀπόφασις καὶ αὐτοὶ νὰ εἴναι ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παίδευσιν, ἔως οὖν νὰ διαχωρισθῶσι καὶ νὰ διαλέσωσι τὴν παρανομίαν . . . ὅτι ἥ Ἐκκλησίᾳ . . . δεν πρέπει ποτὲ μὲν οὕτω, ποτὲ δὲ ἄλλως νὰ ἀποφασίσῃ τὸ αὐτὸν καὶ νὰ ἐπακτιβίται αὐτῇ ἔντη.

Δεύτερον δὲ σημειώνετε, ὅτι δύο ἀδελφοὶ ἥπασαν δύο ἀδελφὰς, καὶ συνεφθάρησαν . . . ἐπειτα τοῦ ἐνδὸς ἀποθανόντος, ἔμεινεν δὲ ἄλλος καὶ ζῆτει νὰ στεφανωθῇ τὴν ἀρπασθεῖσαν ὑπὸ αὐτοῦ καὶ ἐρωτᾶτε τί ποιητέον; Εἰς τὸ δποῖον γράφομεν νὰ μὴ τοὺς στεφανώσετε, ώσὰν καὶ τὸ παραπάνω καὶ ἀνομώτερον . . .

Τοίτον δὲ ἐρωτᾶτε, ἀν ἐκάματε καλὰ πόδις κάποιαν κόρον . . . τὴν δποίαν ἀρπάσαντες καθ' ὅδὸν ἐστεφάνωσαν μετά τινος βίᾳ καὶ δυναστείᾳ, είτα οἱ ταύτης προσγενεῖς, ἀποσπάσαντες ἐκείνην τοῦ ἀρπάσαντος, μὴ βουληθεῖσαν μένειν παρ' αὐτῷ, δέδωκας ἀδειαν συναφῆναι ἐτέρῳ ἀνδρὶ τὸ δποῖον καλὰ τὸ ἔκαμες . . .

Ἄλλο σημειώνετε, ὅτι ἰερεὺς τις . . . ἥλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν σας καὶ χωρὶς εἰδήσεως καὶ θελήματός σας, ἐστεφάνωσεν ἀνδρόγυνον, τὸ δποῖον, διὰ νὰ ἀποκόψῃς τὴν παράλογον δρμήν, ἐπρόσταξες καὶ τοὺς ἔμεταστεφάνωσαν . . . τὸ δποῖον μήτε καλὰ ἔγεινε, μήτε ἄλλο νὰ γένη τοιοῦτον, διὰ πολλαῖς ἀφορμαῖς, μάλιστα τὸ μεταστεφάνωμα τοὺς χυδαίους καμμίαν λύπην δὲν τοὺς δίδει, δποῦ νὰ γένη συστολὴ εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ τὸ χαίρονται καὶ τὸ καμαρώνον, πῶς πέρονον διπλαῖς εὐλογίαις . . .

Περὶ δέ τινος Θ. δποῦ σημειώνετε, ὅτι συγκοιμωμένου αὐτοῦ τῇ ἴδιᾳ γυναικί, μεταξὺ αὐτῶν ἀπεπνήγη τὸ ἴδιον βρέφος, καὶ ζῆτει αὐτὸς νὰ ἰερωθῇ, προσέχετε νὰ μὴν τὸν δόσετε ἰερωσύνην, ὅτι δὲ ἀκούσιος φόρος, τὰ μὲν ἐπιτίμια τοῦ φορέως δὲν ἔχει, ἀμὴ ἰερεὺς δὲν γίνεται δὲ δπωσδήποτε προσομιλήσας τῷ αὐτῷ ἐγκλήματι, ὅτι δὲ ἰερεὺς ἀγαγκαίως πρέπει νὰ εἴναι ἀνεπίληπτος.

Ομοίως καὶ ἄλλος . . . τοῦ δποίου ἥ γυναικά ἀπέκτεινε τὸ ἴδιον βρέφος ἐν τῷ καθεύ-

δειν, οὐδὲ αὐτὸς ἱερωσύνην τὰ μὴ λάβῃ. Ποία γὰρ ἀνάγκη εἶναι οἱ κατατιαμένοι καὶ φεγαδιασμένοι ὅπως δήποτε, τὰ λαμβάνοντα ἱερωσύνην; "Ἡ δὲν εἶναι ἄλλοι ἱερεῖς τὰ συντελοῦσιν εἰς ὑπουργίαν τῶν μυστηρίων; . . .

"Ἐτερον ἐρωτᾶτε, ὅτι ἀρπάζουσι τινὲς γυναικας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας στεφανώνονται, ἔπειτα γνοῖσοντας εἰς τὴν χώραν τους διάγονοι συνεζευγμένως καὶ λέγετε τί τὰ κάμετε; Εἰς τὸ δποῖον ἔχετε τὴν λόσιν ἀπὸ τὸ παραπάνω, τὸ δμοιον, τοῦ παρ' ἐνορίαν ἥγονν ὁ γάμος τὰ διαμέρη ἀδιάλυτος, τὰ ἀφορίζονται δὲ αὐτοὶ δποῦ παρ' ἐνορίαν ἐστεφανώθησαν καὶ ὁ παπᾶς δποῦ τοὺς εὐλόγησε τὰ κατήρεται . . .».

240

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, δι' ᾧς δίδεται ἄδεια γάμου εἰς πρώην ἱερέα,

ἐν 70, Α', σ. 82–83.

« . . . ἐκρίναμεν καὶ τοῦτον μὴ ἀπώσασθαι κενόν· δεῖ γὰρ μᾶλλον τῷ δλισθαίνοντι ἐπιδοῦναι δεξιάν, δπως μὴ τελείως ἀπόλλυται . . .».

241

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ συγχωρήσεως γάμου εἰς τὸ βαθμὸν ἐκ διγενείας,

ἐν 70, Α', σ. 92–93.

« . . . δέονται περὶ τούτου τυχεῖν ἐκκλησιαστικῆς συμπαθείας, διὰ τὴν φαινομένην τοῦ συνοικεσίου δυσκολίαν, ὅπερ κατὰ μὲν τοὺς βαθμοὺς ὑπάρχει τέλειον καὶ ἀδιάβλητον. Τὰ γὰρ ἐκ διγενείας συναλλάγματα ποιεῖ τὸν τὸν τὸν βαθμὸν διαλύονται. Ἐσημειώθη δὲ παρὰ τοῖς κεκωλυμένοις, ὡς δοκεῖ διὰ φαινομένης μικρὰν τῶν συγγενικῶν δνομάτων σύγχυσιν, ὃν ἔνεκα καὶ παρὰ τοῖς νομικοῖς ὑπομνήμασιν ἀρχαιοτέροις διαλαμβάνονται περὶ τούτου ρητῶς, τὸ παρὸν συνάλλαγμα ἔξετάσθη συνοδικῶς ἐπὶ . . . πατριάρχον κὺρο Γερμανοῦ, καὶ ἔδοξεν ἀκώλυτον εἶναι. Τούτου χάριν, οἴκτῳ καμφθέντες, . . . δι' ἐπομένας ἀναγκαίας περιστάσεις γράφομεν καὶ ἀποφανόμεθα . . . ἵνα συντελεσθῇ τὸ συνοικέσιον τοῦτο ἀνεμποδίστως . . .».

242

1701. Διάταξις πΚ. Καλλινίκου, περὶ ἀρραβώνων,

ἐν 70, Β', σ. 404–405.

« . . . ἀνηρέχθη ἡμῖν . . . ὅτι γαμικὰ συναλλάγματα μέλλοντες ποιεῖν τινες, εἰώθασιν ἀρραβώνας προεπιτελεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, χωρὶς τῆς νενομισμένης παρατηρήσεως, εἴτα μεταμελόμενοι, διαλύονται αὐθις αὐτοὺς ἐκ τῆς τυχούσης αἵτίας, κάντεῦθεν ἀναφύονται ἔριδες καὶ φιλονεικίαι παράλογοι, ἐν τῷ ἀπαιτεῖν ἀλλήλους ἔξοδα πολυποίκιλα καὶ διάφορα καὶ καταντῷ ἐς τέλος ἡ τοιαύτη αὐτῶν ἀταξία εἰς σύγχυσιν καὶ κοινὴν βλάβην τῆς πολιτείας. Ἡν ἀταξίαν ἀνατρέψαι καλῶς διανοηθέντες οἱ τῆς αὐτόθι πολιτείας χριστιανοί, διωρίσαντο κοινῇ βουλῇ καὶ σκέψει, μὴ ἄλλως ἐπὶ γαμικοῖς συναλλάγμασιν ἀρραβώνας γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἔξης, εἰ μὴ μόνον εἰδήσει τοῦ ἀρχιερέως, περιτιθέντος τοῖς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

